Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Kat?nos Rh?maiou Gn?mai parainetikai distichoi

https://hdl.handle.net/1874/376907

~~Hs. 9⁴ I. A.~~
Hs 14 (4)
~~(9 I A)~~
(I A 9)

Dionysii Catonis

Disticha....

BIBLIOTHEEK DER UNIVERSITEIT UTRECHT

CATONIS Disticha ex Paraphrasi Graeca Planudae a M. Meibomio ex Cod. Antiq. descripta, et collata cum edit. Veneta an. 1545. adscriptis glossis & variantibus Lectionibus.

manus est M. Meibomii.

1 Κάτωνος ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι. ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς τῶν λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον, μάξιμος μοναχὸς ὁ πλανούδης:—

προοίμιον.

Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν, ὡς πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται, συλληπτέον τε εἶναι καὶ γνώμην συνακτέον, ᾠήθην δεῖν ταῖς σφῶν ὑπολήψεσι. ἵν' ὅτι μάλιστα σὺν εὐδοξίᾳ τε βιώσαιεν, καὶ τιμῆς ἐπιτύχοιεν. δεῦρο τοίνυν σε ὦ φίλτατε υἱὲ διδάξω, τίνα τρόπον τὰ τοῦ σοῦ νοὸς ἤθη κοσμήσεις. οὕτω δ' οὖν ἀναλέγου τάσδε τὰς ἐμὰς ἐντολὰς, ὥστε δὴ καὶ συνιέναι αὐτῶν. τὸ γάρ τοι ἀναγινώσκειν καὶ μὴ γινώσκειν, καταγινώσκειν ἐστί:— Καὶ δὴ τὰ θεῷ λάτρευε. γονέας ἀγάπα. τοὺς προσήκοντας τίμα. / τὸ πιστευθὲν σάτηρει. σαυτὸν τῷ βουλευτηρίῳ δέξιον πάρεχε. ἀγαθοῖς ὁμίλει. μὴ πρότερον εἰς βουλὴν παρέλθῃς, πρὶν ἂν κληθείης. καθάρειος ἴσθι. ἀσμένως ἀσπάζου. τῷ μείζονι ὑπεξίστασο. τὸν καθηγητὴν δέδιθι. τὴν αἰδῶ φύλασσε. τὰ ὑπάρχοντα τήρει. τῇ ἀκριβείᾳ πρόσεχε. τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ. τὰς βίβλους διέρχου. τῶν ἀνεγνωσμένων μέμνησο. τὰ φίλτατα παίδευε. ἤπιος ἔσο. μὴ ὀργίζου ἀναιτίως. μηδένος καταγελάσῃς. εἰς δίκην προκληθεὶς πάριθι. δάνειον πάρεχε: σκόπει δ' οὖν τίνι παρέχεις. σπανιάκις συμποσίαζε. τὸ ἀποχρῶν κάθευδε. ὅρκον τήρει. οἴνῳ σεαυτὸν κεράννυε. μάχου ὑπὲρ πατρίδος. μηδὲν προπετέστερον πίστευε. ἀσφαλῶς βουλεύου. ἑταίρας φεῦγε. γράμματα μελετᾶν θέλε. μὴ ψεύδεσθαι βούλου. τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὸν ποίει. κακολογίας ἀφίστασο. τὴν ὑπόνοιαν ἐπέχε. τὰ δίκαια κρίνε. τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα. τῷ πραιτωρίῳ ἐμφιλοχώρει. σύμβουλος ἴσθι. ἀρετῇ χρῶ. σφαίραις ἄθυρε. κύβων ἀπέχου. τὴν ὀργιλότητα κίρνα. μηδὲν τῇ τῆς ἰσχύος κρίσει διαπράξῃ. φέρε νόμον, ὃν αὐτὸς ἄλλοις ἐπέθηκας. εὐποιΐας ἧς ἐτύχες, μνημονεύειν. τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίσῃς. ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει. τὴν σύνοικον στέργε. βραχέα ἐν συμποσίῳ λάλει. ὁ δίκαιον, ποίει. δυσπραγοῦντα μὴ χλευάσῃς. ἀσπασίως φιλίαν φέρε.

Left margin notes: d. — ἑλλανίδα — -διος — λοί ed. — d. — τῷ ed. — καθαρός — γρ. φρούρει. edit. quoque

Right margin notes: Contuli cum editione Veneta, anni 1545 in VIII. in quo codice erant Erotemata Chrysolorae etc. Graece omnia. — τοίνυν ὦ — σπανίως — ἀποχρώντως — μηδενί — ἑτέρας ed. et ita quoque fuerat in MS. — ὑφ- ed. — -ξης ed. — +θέλε ed.

εδ. τμῆμα α̅.

Βιβλίον πρῶτον.

ἐπεὶ ὁ θεὸς νοῦς ὑπάρχει, καθὰ τῶν
Εἰ ὁ θεος νοος εσθ᾽ ὡς τῶν
γραφῶν ἀκούομεν ita et edit.
Scrib. πυθόμεσθα. λογίων πυθομεθα,

διανοίᾳ τοῦτον
Καὶ καθαρῷ νοῒ τόνδε σέ-
περισσότερον
ό-εδ. βου περιώσια πάντων.

Ἀγρύπνει τὸ πλέον· μὴ δ᾽
ὑπάρχε
ἔσο εδ. ὕπνοις ἔκδοτος ἔσσο·
πολὺ ἀνάπαυσις
γάρ τ᾽ ἀ εδ. μακρὸν γὰρ τἀνάπαυμα,
πάθεσι δίδωσι
τροφὴν παθέεσσι χορηγεῖ:-

πρώτην
πρωτίστην ἀρετῶν οἶμαι, τὸ
κρατεῖν
ἐπισχεῖν εδ. γλῶσσαν ἐπίσχειν·
ἐγγὺς
εἶναι εδ. ἐγγύθι δ᾽ ὄντα θεοῦ τὸν
ι θεῷ εδ. μετὰ γνώσεως ἐγνωκότα σιωπᾶν
σὺν λόγῳ εἰδότα σιγᾶν:-

πολέμει
Μὴ ἀντιμάχου σαυτῷ, μὴ
ὑπάρχεις
ὡς εδ. σαυτῷ ἐναντίος εἴης·
ὅστις
ὃς γὰρ ἑαυτῷ μὴ συμφω-
ἄλλοις
νεῖ, πῶς ἑτέροισιν:-

ἀνθρώπων ἐπιβλέπεις καὶ
εἰ εδ. Ην μερόπων ἐπίδης βίον ἠ-
καὶ γνώμας τούτων
δὲ καὶ ἤθεα τῶνδε,
χωρὶς αἰτίας γνώση
οὐδέν εδ. Οὐδέν ἀναίτιον εἴσῃ, κἂν
καὶ κατηγορεῖεν
-το εδ. μέμφοιντο περ ἄλλοις:-

Εἰ βλαβερὸν κατέχεις τι, καὶ
ἠγαπημένον ὑπάρχει
εἰ φίλον ἔπλετο, ῥίψον.
προτιμᾶν,
δεῖ γὰρ προκρίνειν τὸ χρε†
† τιμένου δηλ- τοῦ ἠγα-
πλούτου εδ. συμφέρον ἐσθ᾽ ὅτε τούτου:

σκληρὸς ὑπάρχε ἥμερος
πρᾶος εδ Ἐμβριθὴς ἔσο καὶ πραΰς,
καθὰ
ὥς γε τὰ πράγματ᾽
ἀναγκάζει.
ἀπαιτεῖ·
d. πρὸς γὰρ τοὺς καιροὺς ὁ σο-
ἀκαταγνώστως
μεταβαίνετ᾽ φὸς μεταβάλλετ᾽ ἀμέμπτως.

κατηγορούσης γυναικὸς
Μεμφομένης ἀλόχου, δούλους, 2-οις εδ.
ἀπροσέκτως
προπετῶς, μὴ ἀκούσης·
ισ εδ. ὅπερ ἀνὴρ
πολλάκι γάρ, τὸ, πόσις φι- οὖ
μισεῖ, ἡ γυνὴ.
λέει, στυγέει παράκοιτις:-

συμβουλεύεις
Εἰ σὺ παραινεῖς μέν τινι, κεῖ-
νος δ᾽ οὐκ ἐπακούει,
αὐτὸν
καί μιν ἄρ᾽ ἐς τὰ μάλιστα ἐσθ᾽ ὃ εδ.
ἀγαπᾷς χωρίζου τῆς παραινέσεως.
φιλεῖς, μὴ ἀφίστασο τοὔργου:-

ἀντίπραττε φιλονίκει
Μὴ ἀνθίστασο μὴ δ᾽ ἐρίδαινε
φλυάροις
λάλοις ἀδολέσχαις· ὡς, εδ.
ed. male.
ὅττι λόγος δέδοται πᾶσι·
ὀλίγοις
ξύνεσις δ᾽ ὀλιγίστοις:-
οὗτος
ὡς ἑτέρους φιλεῖ, ὡς καὶ ὥς εδ.
ἀγαπᾷ
ἠγαπημένος
σαυτῷ φίλτατος, εἶναι·
οὕτως ὑπάρχε
ὡς καλοῖς καλὸς ἴσθ᾽, ὡς ἴσθι εδ.
κακὸν ἐλεύσεσθαι
μὴ βλαβερόν τί σοι ἥξειν:-

πολυλογίας
Θρύλλους φεῦγε· νέος μὴ μυ-
ματαιολόγος
θοπλάστης δόξῃς·
Οὐδένα μὲν στυγνή· τὸ δ᾽ ἐ-
ἡ πολυλογία ἐλύπησε
ναντίον ἤκαχε πολλούς:-

ὑπέσχετο
Στεῦτο τί σοι τις, μὴ σὺ γ᾽
πάλιν
αὖ ἑτέρῳ καθυπόσχῃ·
ὀλίγη ἐδ.
ἡ πίστις σπανία γάρ· πλεί-
στων πλεῖστα λεγόντων:-
ὁπηνίκα ἐπαινεῖ κριτὴς
Εὖτέ τις αἰνείει σε, δικαστὴς -εῖ εδ.
ὑπάρχε
ἴσθι σεαυτοῦ·
μὴ δ᾽ ἑτέροις πείθου
περισσότερον
πλέον, ἢ σαυτῷ περὶ
σαυτοῦ:-

εὐεργεσίαν ἄλλου δικροῦ
πολλοῖς
3 Εὐποιίην ἑτέροιο, διεξέρχου
πολέεσσιν·
καλῶς εἰ
εὖ δὲ σὺ ποιήσας ἕτερον,
κρύπτε
σιγῇ τὸ δὲ κεῦθε :—
ἐδ.
Ἔργα λόγους τε διηγήσῃ
πολλῶν περὶ γῆρας.
τοιαῦτα πράττε
ἑ- ἐδ. Τοιάδε γοῦν νέος ὢν ἔρδ
ἵνα τότε
οις ἐδ. ὄφρα λέγῃς τὰ σὰ τῆμος :—
μὴ φρόντιζε
Μὴ μελέτω σοὶ εἴ τινι τίς,
κρυφίως
κρύφα κοινολογεῖται.
ὑπὸ αἰτίαν
πᾶς γὰρ ὑπαίτιος ὤν, αὐτῷ
ὑποπτεύει
πέρι, πάνθ᾽ ὑφορᾶται :—
εὐτυχῶν
Εὖ πράττων σύγε, καὶ τὰ-
δυστυχίαν
ναντία πάντα φυλάσσου.
τελευταῖα
Οὐ γὰρ ἀεὶ τά γε λοίσθια,
συμφωνεῖ
τοῖς προτέροισι συνάδει :—
ἀστάτου ἀστηρίκτου
Ἀμφιβόλου τε καὶ ἀδρανέος
ἡμῖν
βίου ἄμμι δοθέντος,
εἰς ἑτέρου ἐδ. εἰν ἑτέρων θανάτῳ μὴ ἐλ-
θήσεις
πίδα σὴν ποτὲ θείης :—
πτωχὸς
Εἴ σοι δῶρα πένης φίλος εὐ-
ὀλίγα , ὑπόσχηται
-ζοι ἐδ. τελῆ ἐγγυαλίξοι,
δέξαι μετὰ χαρᾶς
δέχου ἐδ. δέχνυσο τ᾽ ἀσπασίως, κα-
ἔχειν
δὴ ἐδ. κείνῳ δεῖ χάριν ἴσχειν :—
φοβεῖσθαι ζωῆς
ης ἐδ. -οῖς ἐδ. Μὴ τρομέειν θάνατον, βιοτῆς
τελευταῖον
πέρας ὕστατον ὄντα·
τοῦτο φοβοῦται
Ὃς γὰρ τόνδε δέδοικε, καὶ
φθείρει
ὃ ζῇ πᾶν ἀποβάλλει :—
εὐεργετηθεὶς
Εἴ σοι μηδεὶς εὖ τι παθὼν
εὐχαριστεῖ
παρὰ σοῦ χάριν ἴσχει,
κατηγόρει
-εό ἐδ. bene. μὴ σύγε μέμφοιο μοι, θε-
κατηγόρει
ἄρχε ἐδ. et σεαυ-τοῦ. όν· ἀλλὰ γὰρ αὐχῇ
scrib. σεαυτόν. σαυτόν :—

Γυμνὸν ἐπεὶ σε φύσις βρέφος
φίλε
ἔπλασεν ὦ τὰν,
ἐνθυμοῦ ἰσχυρώτατα
μνώεό μοι πενίης κρατερῶ- μέμνηθι ἐδ.
βαστάζειν
τατα φόρτον ἀείρειν :—
ἵνα πτωχεύσῃς
Ὄφρα τι μὴ σπανίσῃς, σεο
ἀκριβείας scrib. μετ᾽ ἀκριβείας
χρήμασι φειδομένως χρῶ : -ων ἐδ.
φυλάσσῃς
ὄφρα τὰ ὄντα δὲ τηρῇς, ἀ- deest in ed.
ὀλίγα γενέσθαι
εἰ σπανίσειν τὰ, νόμιζε :—
Πᾶν ὃ δύνῃ τινὶ δοῦναι, μη- μήποτε ἐδ.
δέποτε δὶς καθυπόσχῃ.
μή τι καλὸς δοκέειν ἐθέ-
μάταιος ὑπάρχεις
λων, ἀνεμώλιος εἴης :—
κολακεύοντα
Τὸν σαίνοντα λόγοις, μὴ δ᾽ ὄν-
ἐκ καρδίας
τα φίλον κραδίηθεν,
καὶ σὺ δράσον ὅμοια· τέ-
χνη γὰρ τέχνην παίζει :—
κεχρυμένοις
Μὴ σφόδρα μαλακοῖσι βρο-
λόγοις
τοὺς ἐπέεσσι μετέρχου·
κυνηγὸς εἰ
ὅττι καὶ ἰξευτὴς ὄρνις ἀ- ἰζ- ἐδ.
πατῶν, γλυκὺ μέλπει :—
πτωχεύοντι
Εἴ σοι τέκνα πενητεύοντι
ὑπάρχει
πέλει, τάδε τέχνῃ -αις ἐδ.
μανθάνειν ἵνα
γυμνάζειν· βίον ὄφρα
ἀποδιώξαι
πένητα σχοίειν ἀπῶσαι :—
ὀλίγον οὕτως
Εἴ τό γε τίμιον εὐτελές, ὡς ὡς ἐδ.
ἐναντίον ὑπολαμβάνεις
δὲ καὶ ἔμπαλιν οἴει,
ἀκριβὴς
οὔτ᾽ οὖν φειδωλὸς δόξεις,
ἄδικος
οὔτ᾽ αὖ πλεονέκτης :—
κατηγορεῖν συνή-
Πᾶν ὃ σὺ μέμφεσθαι ἔθος
θεια ἔχεις πράξῃς
ἴσχεις, μήποτε ῥέξῃς·
διδασκάλοις ἐδ. ἐντροπή
παιδοτρίβῃσι γὰρ αἶσχος,
ἁμαρτάνοντας
ἐλέγχεσθαι πταίοντας :—

φαινόμενον
Αἴτει ἀεὶ τὸ δίκαιον ὄν, ἢ τὸ δο-
κοῦν καλὸν εἶναι.
λίαν ἀπαιδεύτου
ὡς ἀμαθοῦς αἰτεῖν γὰρ ὁ ἂν (ές ed.)
ἀπαγορεύειν
τὸ δίκαιον ἀπείπῃ:—
μηδέποτε ἄγνωστον
Μήποτ' ἀγνῶτα προτιμότερον
γνωστοῖο λογίσῃ. (λογήσσῃ ed.)
ἐπιγνώρισας
Τὸν γὰρ γνωστόν, ἔγνως κρί-
ἀμφίβολα
νας· τὰ δ' ἄγνωστα τυχηρά:—
τῆς ζωῆς
Τοῦ βίου ἀμφιβόλου φανεροῖς
ἐπὶ βλάβαις
ἐπὶ πήμασιν ὄντος,
κοπιῶν
πᾶς μοχθῶν πρὸς κέρδος, κέρ-
δος ὅπερ ζῆς ἡγοῦ:—
δυνατός
Ἔσθ' ὅτε νικᾶν οἷος τ' ὤν, ἑ-
φίλοις ὑποτάσσου
τάροις ὕπεικε·
ταπεινότητι
Καὶ γὰρ μετριότητι, φίλοι
δεσμοῦνται
γλυκεροὶ συνέχονται:—
αἰτῶν
Μὴ ὄκνει μεγάλ' αἰτίζων, τά- (-άλως ed.)
προδιδόναι
γε μικρὰ προέσθαι,
ἀγαπῶντας
ὅττι χάρις φιλέοντας, ἐν
συγκρατεῖν
ἀλλήλοισι συνάπτει:—
φιλονεικίας φέρειν
Νείκεα τοῖς ἑτάροισι κομίζειν,
παντελῶς
πάγχυ φυλάσσου.
ἔχθρα
μῖσος γὰρ τρέφει ὀργήν. (μῖ- ed. ή ed.)
ὁμόνοια ed. male.
ὁμοφροσύνη φιλίην δέ:—
ἁμαρτίαν
Εἴ σε πρὸς ὀργὴν ἀμπλακίη
δούλων διεγείρει
δμώων ὀροθύνει (ή ed.)
πραΰνειν ἵνα
σαυτὸν μαλθάσσειν, ὡς
ἰδίων ἐλεήσῃς
τῶν οἰκείων φείσῃ:— (ί ed.)
νικᾶν
Οὐ κρατέειν δύνῃ, ἔσθ' ὅτε
πλεόναζε
καρτερίᾳ περιγίγνου. (ῃ ed.)
ὑπομονή ἐπιγενικῶς
καρτερία γὰρ ἀεὶ, ἀρετά- (η ed.)
ων ἐστὶ μεγίστη:—
φύλασσε ὅσον δύνῃ ὑπερβαλλόντως ἅτινα
Φρούρει ὅττι μάλιστα, τάπερ
κόποις ἐκτήσω
καμάτοις ἐπορίσω. (οῖσι πο- ed.)
κόπος πλεο-
ἐν ζημίῃ γὰρ κάματος πε- (ᾳ ed.)
νεξίαν αὔξει
νίην ἐποφέλλει:—

εὐτυχῶν
Εὐπραγέων, εὐεργετικὸς μὲν
πολλάκι γίγνου,
σοῦ
σέο φίλοις· σαυτῷ δ' εὐεργε- (σεῖο ed.)
διηνεκῶς
τικώτατος αἰεί:—

Βιβλίον δεύτερον

(II liber. Τμῆμα β. ed. γεωργίας)

Εἰ μὲν γηπονίας ἐθέλεις μαθέ-
διδαχθῆναι
ειν πολυκάρπους,
ἀναγίνωσκε ἔνδοξον
Ἡσίοδον μέτιθι κλυτόν· εἰ
γινώσκειν βούλει
δ' αὖ εἰδέναι αἱρῇ
Τὰς βοτανῶν δυνάμεις, νί-
ταύτας
κανδρος τάς σε διδάξει.— (σε Ms et ed.)
ἑλλήνων
Εἰ δὲ φρυγῶν ποθέεις δαναῶν
τε, δαῆναι ἀγῶνας,
ψηλάφα πολέμου
δίζεο θεῖον ὅμηρον, ὃς ἀρε- (-ζαιο ed.)
διδάσκει
ος ἔργ' ἀγορεύει:—
ἐπιθυμῶν
Εἰ δέ γ' ἐρῶν, βούλει τοῦ ἐραν- (-ᾶν β- τοῦ τ' male ed.)
τέχνην ἐπιγνῶναι,
ἀναγίνωσκε
στεῖχε θεόκριτον ἀμφὶ γυ-
ναιμανῆ· εἰ δὲ μέλει σοι,
ζῆν ἄκουε
σὺν σοφίῃ ζώειν, κλῦέ μοι (ζῆν ed.)
κείνων, ἃ μαθεῖν χρή.
δι' ὧν τὴν ζωήν
ὧν διά, πᾶς βίοτον παθέ-
χωρίς ed.
ων δίχα πάντα διοικεῖ.
ἐλθέ
δεῦρ' ἴθι γοῦν· καὶ τίπτε
διὰ φροντίδος ἐστὶν διδάσκου
μέλει σοφίη, σύ γε μυοῦ:— (πέ-)
ἄλλοις
Εἰ δύνασαι, καὶ ἀλλοτρίοις ὀ-
ὠφέλεια
φελος ποτὲ γίνου. (γίγ- ed.)
ἔχειν
ὅττι φίλους πεπορίσθαι κέρ-
ἐπικερδὲς ἢ
διον, ἢ βασιλεύειν:—
θεολογίας οὐρανόν
Λεῖπε θεοῦ μυστήρια καὶ πόλον
ὅστις ἐρευνᾶν.
ὑπάρχων
θνητὸς ἐὼν γάρ, καὶ περὶ
ὑπάρχε φρόντιζων
θνητῶν ἔσσο μεριμνῶν.
ἄλογον
Ῥίπτε φόβον θανάτου· ἀλό-
γιστον γὰρ διὰ παντός,
θάνατον φοβούμενον
πότμον δειμαίνοντα, βίου
χαρὰς στερεῖσθαι
τέρψεις ἀποβάλλειν:— (ιν ed.)

5 Ὀργισθεὶς περὶ πράγματος ἀμφιβόλου μὴ ἐρίζειν·
θυμὸς γὰρ πάντη νόον εἴργει τἀτρεκὲς ἀθρεῖν:—

Καὶ δαπάναις χρῶ μείζοσιν εὖ τε τὰ πράγματ᾽ ἀπαιτεῖ·
πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμά τε τὸν καιρὸν τ᾽ ἀνάλισκε δέοντα:— (δέοντος ed.)

Φεῦγ᾽ ἀεὶ τὸ ἄγαν· τὰ δὲ μέτρια καὶ μάλα βούλου· (Scrib. αἰεὶ at ed. φεῦγ᾽ ἀεὶ)
βαιῷ γὰρ ποταμῷ, ἀκλυστέρη φέρεται ναῦς· (φέρεθ᾽ ἡ ed.)

Πᾶν ὃ φίλοις σοῖς αἰσχρὸς προστρίψῃ, μάλα κεῦθε (-ει ed.)
μὴ μεμψῶνταί σε πλεῖστοι, ὅ σε μοῦνον ἀνιᾷ:— (γε ed.)

Μή τι βροτοὺς ἀλιτροὺς δόκει ἀμπλακιῶν ἀπονάσθαι·
πρὸς καιρὸν γὰρ ἔληθαν· καιρῷ δ᾽ αὖ φανεροῦνται:—

Σώματος οὐτιδανοῦ δύναμιν, μὴ θῇς παρὰ φαῦλον·
βουλὴ γὰρ κρατεῖ ἐσθ᾽ ὅτε τὸν φύσις εἴασ᾽ ἀκίδνον:—

Ὃν νοέεις σέο μείονα, τῷ δ᾽ ἐν καιρῷ ὑπείκειν. (νέοις ed.)
πολλάκι γὰρ κρείσσων πρὸς χείρονος ἥτταν ὑπέστη:—

Μὴ νείκει· μὴ δ᾽ ἀντιλέγειν θέλε σοῖσιν ἑταίροις· (-ειν ed.; σοῖσιν ἑτέροις ed.)
ἐκ τυτθῶν, μύθων γάρ, ἔρις μέγα πολλάκις αὔξει:—

Κληδόσι μὴ ἴχνευε, τί βούλεται εἰς σὲ τὸ θεῖον.
ὅττι γὰρ ὥρισε σοῦ πέρι, καὶ σέο νόσφι τελέσσει:—

Βασκανίην φυλακῇ πάσῃ ταμάλιστα φυλάσσου·
ἢ κἢν μὴ βλάπτῃ σε, φέρειν γέμεν ἐστὶ βαρεῖα:— (μὴν ed.)

Scrib. εἰ [illegible] βλάπτῃ σε at ed. βλάπτει, φέ-

Καρτερόφρων ἔσο· κἢν ἀδίκως σὺ περὶ κρίσιν ἥλως·
οὐκ εἰς μακρὰν γὰρ λήσει νικῶν τις ἀθέσμως:— (γελάσει ed.)

Οἰχομένης ἔριδος, μὴ λοιδορίας ἀνενέγκῃς·
σκαιῶν γάρ, μεμνῆσθαι μηνιθμοῖο μετ᾽ ἔχθραν:— (-ὸν ed.)

Μήτε σεαυτὸν ἐπαίνει, μήτ᾽ αὖθις ψέγε· καὶ γὰρ
τοῦτ᾽ ἀνόητοι δρῶσι· κενὴ τοὺς δόξα ταράσσει:—

Ἐς τ᾽ ἀνάλωμα μένει, χρῶ χρήμασι σοῖς ὀλιγοστῶς· (ἔς ed.)
βαιῷ γάρ τε χρόνῳ τὸ μακρῷ πεπορισμένον ἔρρει:— (καιῷ ed.)

Ἄφρων γίνου· ὥς γε τὸ πρᾶγμ᾽ ἢ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ· (γίγ- ed.)
ἀφροσύνην γάρ που πλάττειν, ἄκρη ἐστὶ φρόνησις:—

Φεῦγε ἀσωτίην καὶ σμικρολόγον κακότητα·
αἵδε γὰρ ἀντίπαλοι φήμης ἀγαθῆς τελέθουσιν:—

Μὴ πίστευε ἀεὶ τῷ ἀπαγγέλλοντί σοι ἄττα· (ἐπ- ed.)
τὴν πίστιν δ᾽ ὀλίγην νέμε· πλείστων πλεῖστα λεγόντων:—

Ἤλιτες οἴνῳ σφαλλόμενος; μὴ σαυτὸν ἀθῷου·
πλημμελίη τίς γάρ ποτε, γλεύκους τοῦ δ᾽ ἐπιόντος:— (τοῦ δὲ πι- ed.)

Βουλὴν κοίνου ἀπόρρητον, γνωστῷ ἔχε μύθῳ· (κοινῇ ed.; ἔχε φίλῳ ed.)
πιστῷ δ᾽ ἰητρῷ πίστευε χρώος θεραπείην:—

Μὴ φέρε μοι βαρέως εὐημερίας ἀκολάστων·
εὐμενέει γὰρ τοῖσδε τύχη, ὄφρα κακῶσαι σχοίη:— (εὐμένει ed.) (τίσαι ed.)
Πρόβλεπε μοῖραν ἐπερχομένην· ἵνα τὴν δ' ὑπομείνῃς·
κουφότερον γὰρ λυπεῖ, πᾶν ὃ προείδομεν ἥξειν:—
Μὴ κατάπιπτ' ἀπογινώσκων ἐν δυσπραγίῃσιν·
ἀλλ' ἔχου ἐλπίδος· οὐδ' ἐνὶ πότμῳ ἄνδρας ἔωσαν:— (ἐν ed.)
Πᾶν ὃ σεαυτῷ πρόσφορον οἶδας, μήτι παρέλθῃς·
ὅτι μέτωπα κομῶντα, μετ' οὐ πολὺ τέτμε φαλακρά:— (κομῶσα ed.) (τύχη φαλακρή ed.)
Δέρκεό μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, ὕστερον αὖθις· (τά τε ὅ- ed.) (scrib. -μεν ὑ-)
ζηλῶν ἐν τούτῳ θεόν, ὃς δύο ταῦτα δοκεύει:—
Ἔσθ' ὅτε γίγνου καὶ ὀλιγαρκής· ὄφρ' ὑγιαίνῃς·
παῦρα τρυφῇ τε δίδου· τῷ δ' εὐεκτεῖν γε τὰ πλείω:— (a ed.)
Μὴ ψῆφον δημόσιο μονώτατος ἐξολιγώρει·
μήποτε οὐκ ἀρέσῃς ἑνί, πολλοῖς ἀντία βάζων:— (τινὶ ed.)
Ἔστω σοι μελεδώνων πρώτη, φροντὶς ὑγείας. (αι ed.)
Καὶ μὴ καιροὺς αἰτιῶ, ἢν σοὶ νοῦσος ἐπέλθῃ:—
Ῥίπτε ἐνύπνια· νοῦς γὰρ μερόπων ἃ βούλεται αἰεί, (scrib. νοῦς μερόπων γὰρ ἃ ita et ed.)
ἐγρήσσων τ' ἐλπίζει, καὶ ἐν ὕπνοισι θεᾶται:—

τμῆμα Γ.

Βιβλίον τρίτον.

Ὃς δὴ ταῦτ' ἔπεα ξυνετῶς ποθέεις ἀναγνῶναι,
τὰς δ' ὑποθημοσύνας μετιὼν ὄφελος βίου οὔσας,
Σὸν ῥύθμιζε διδάγμασι νοῦν καὶ μή ποτε παύσῃ:—
Εἰκὼν γὰρ θανάτου βίος ἄμμορος ὢν διδαχάων·
Ἔνθεν δὴ πολὺ κέρδος ἀποίσεαι· εἰ δ' ἀμελήσεις, (σαιε ed.)
οὐκ ἐμὲ τὸν γράψαντα σεαυτὸν δ' ἐξαθερίσσῃς:— (ρίσεις ed.)
Ὀρθῶς ζῶν μύθου μὴ ἐπιστρέφου ἀφρονεόντων· (μύθων)
Οὐδὲ γὰρ ἡμέτερον διερευνᾶν μῦθον ἑκάστων:—
Κληθεὶς μάρτυς σωζομένης πρότερον σέο τιμῆς,
ὅσσον ἔνεστι κάλυψον ἁμαρτάδα σεῖο φίλοιο. (σοῖο ed.)
Μύθους μειλιχίους τε καὶ αἱμυλίους πεφύλαξο·
Νημερτὴς ἁπλότης ἀγαθή, δολίη δ' ἐπαχθή:— (δὴ ed.)
Νωθρείην φύγε· ἀργίην τοῦ ζωτικοῦ οὖσαν·
ψυχῆς ἀδρανέος γὰρ καλυνώσις, χροᾶ τήκει:—
Ἔσθ' ὅτε παρβολάδην σέο φροντίσι μίγνυε τέρψεις·
ὄφρα φέρειν θυμός, φίλον οὐτινοῦν πόνον ἴσχῃ:— (ος ed.) (scrib. ὀντιναοῦν)
Μήτε λόγου μήτ' ἔργου ἐπιδράξῃ ἑτέροιο·
μὴ τῷ σῷ παραδείγματι καὶ σέ τις αὖθι γελάσῃ:— (αὖθις γελάσσει ed.)
Κλῆρον ὃν ἔσχες πατρόθεν, ἐγγράφε μοι πινάκεσσι·
καὶ μὴν ἀέξων φρούρει, μήτι κακῶς ἐπακούοις:—

ἐὰν πλοῦτος σοι ὑπάρχῃ πρὸς
ἔσοι ed. 7 Ἢν ἄφενός τοι πλεῖστος ἔῃ ποτὶ
et deest ποτὶ
τῷ τοῦ, γήρως τῇ εἰσελεύσει
γήραος οὐδῷ,
φειδωλὸς ἔσο τρὶς
-πόρος ed. σμικρολόγος μὴ ἴσθι· φι-
εὐεργετικὸς
λοισι δὲ πλουτοδώρος :—
δούλου συμβουλὴν
Ὠφέλιμον θεράποντος βουλὴν,
παραδράμῃς
μή τι παρέλθῃς·
παραίνεσιν
μὴ δ' ἑτέροιο τινὸς γνώμην,
ἐπωφελὴς
εἰ σύμφορος εἴη :—

Εἰ μὴ χρήματά σοι καὶ κτήμα-
πρότερον
τα, ὡς πάρος εἴη,
τούτοις, ἀρκούμενος
ζῆσον τοῖς δ' ἀγαπῶν, ἅ,
ἐν τῷ παρόντι. παρέχει
τέως σοι ὁ καιρὸς ὀπάζει :—
παρθενικὴν γυναῖκα,
Μήποτε κουριδίην ἄλοχον ἀγά-
προῖκα
γῃ διὰ φερνήν.
ἵνα κρα-
– κη ὡς μὴ ἀνάγκην σχῇς κα-
τεῖν αὐτήν, ἐπιβαρῆ καὶ σκληρὰν οὖσαν
τέχειν μιν, ἐπαχθῆ ἐοῦσαν :—

Τῶν πολλῶν παραδείγματι,
κατανόει τί ποτε ποιήσεις
τίπτε γε μάνθανε τίπτε ῥέξεις,
ἐκφύγῃς ὁ βίος τούτων
ἢ φεύξῃ· βίοτος γὰρ τῶνδε,
ἐστὶν ἡμῖν.
διδάσκαλος ἄμμιν :—

Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει· μήποτε
οἷς ἐπιχειρεῖς βαρηθεὶς
τοῖς δὲ πιεσθεὶς,
μάταιον καταλίπῃς τὸ ἔργον πρὸς
μαψίδιον προλίπῃς τοὔργον,
τοὺς πόνους ἀπαγορεύσας.
καμάτοισιν ἀπειπών :—
σιώπα ὅπερ ἐνόησας
Μὴ σίγα τόπερ ἔγνως οὐκ ὀρ-
γεγονὸς παρ' ἄλλου
θῶς διαπραχθέν·
ἵνα, τοὺς κακοὺς μιμεῖσθαι νομισθῇς
ὧν ed. μὴ σκαιοὺς ζηλοῦν δόξῃς
τὰ τοιαῦτα σιωπῶν :—
ἐάν τι ὑπομονητικῷ
Κ ἂν ed. Ἤν τι δικαίως πάσχῃς, καρτερι-
– εις ed.
βάσταζε λογισμῷ
κῷ φέρε θυμῷ,
ἁμαρτήσας
Καὶ σαυτῷ πταίσας, σαυ-
τιμωροῦ κριτῇ
σὺ ed. τὸν σοὶ τίνυ δικαστῇ :—
ζήτει βοήθειαν, καταχριθεὶς
Δίζεο συμμαχίην κριθεὶς πα-
βεβαίως κακοῦργος
θεσμὰ ed. ρὰ δεσμὰ δικαστοῦ·
οἱ ἀγαπῶσι,
Καὐτοὶ γάρ τε νόμοι, ποθέ-
ἐν δικαιοσύνῃ διοικεῖσθαι
ουσι δίκῃ διέπεσθαι :—
πάνυ ἐναγίνωσκε
Βιβλία πάγχυ μετέρχεο πολλά
μετέρχεο πλεῖστα·
τερατώδη
ποιηταὶ θαυμαστὰ γάρ· ἀλλ'
οὐκ ἀληθῆ ed.
οὐ πιστὰ λέγουσιν :—

συνεσθίων τοῖς φίλοις βραχὺς
Συσσιτῶν ἑτάροις, καὶ μέτρι-
ἔσο
ος εἰς λόγον ἴσθι. λόγους ed.
ἵνα μὴ βωμολόχος φανῇς εὐ-
μὴ κόβαλος δόξῃς, ὅτε κο-
τακτος ὑπάρχειν
σμιος ἔμμεν ὀφείλεις :—
γυναικὸς
Σῆς ὀργιζομένης ἀλόχου, μὴ
φοβοῦ τὰς
δείδιθι φωνάς·
τότε κατασκευάζει
τῆμος γάρ σοι τεύχει ἐνέ-
ἐπιβουλὰς ἡ
δρα γυνή, ὅτε κλαίει :—

Χρῶ σοῖς χρήμασι· καὶ μὴ ἀ-
ἀκορέστως, ἀφειδῶς τούτοις ἔνθα οὐ δεῖ
πλείστως τοῖσδε καταχρῶ·
ἀναλωθέντων
τῶν γὰρ σῶν δαπανηθέν-
ἀλλότρια ζητήσεις
των τὰ ξεῖνα ματεύσεις :— ξεῖα ed. ζ ed.
τήρησον, ed. τὴν σὴν ψυχὴν μὴ φο-
Ἀσφάλισαι τεὸν ἦτορ, μὴ
βεῖσθαι τὸν θάνατον
ταρβεῖν ποτε πότμον·
ἀθάνατος τῇ ἑαυτοῦ φύσει
ὃς κἂν μὴ καλὸς ᾖ, πλὴν
τῶν ἐν τῷ βίῳ
τῶν γε κακῶν τέλος ἐστίν :—
ἀνωφελεῖ ἀγάπα
Μὴ ψυχρῇ ὀργῇ σοὺς ἀμφα-
γονεῖς
γάπαζε τοκῆας·
ἀντίπιπτε
μητέρι μὴ προσκρούε θέλων πρόσκ[illegible]υ, ἐθέ- ed.
τῷ πατρὶ
ἀρέσαι γενετῆρι :—

Βιβλίον τέταρτον.

ἐν
Ἀσφαλία ζωὴν ὅς τις διάγειν εα ed.
ἔρωτα ἔχεις ἐπι-
ἔρον ἴσχεις, θυμεῖς
τῶν παθῶν καθαρὸν τὴν ψυχὴν
καὶ παθέων ἀμιγὲς φρου-
φυλάττειν τῶν φθειρόντων τὸν νοῦν.
ρεῖν κέαρ ὠλεσιθύμων,
ταύτας, τὰς παραινέσεις ἀναγίνωσκε
τάσδε παραιφασίας ἀνα- νέσεις ed.
διηνεκῶς
γινώσκεις ὅσαι ὧραι· – οις ed.
μάθῃς ἀγαθὸν ἐν
δαεῖς γάρ τι παρ' αὐταῖς: δή- ed.
κελεύω
τῷ προσέχειν σε ἀνώγω :—
κατὰ ἐὰν
Πλούτου ὑπερφρόνει, ἢν ἐ-
τὸν νοῦν πλούσιος ἤτοι σοφὸς
θέλῃς νόον ὄλβιος εἶναι· – εις ed.
πλούτου ἐπιθυμῶν, στερούμενος
οὗ ὁ ἐελδόμενος, τητώμε- ἐλ- ed. ὁ- ed.
ἀεὶ, προσαιτεῖ
νος αἰὲν ἐπαιτεῖ :— ἀπ- ed.
τὰ φυσικὰ
Τἀγαθὰ τῆς φύσεως οὐκ ἂν ἀγ- ed.
ποτέ σοι ἐπιλείψοι,
ἐὰν ἀρκῇ ἐ
ἢν ἀγαπᾷς κείνοις, εἰς ἅ- ἐς ed.
ἡ χρεία
περ χρεῖος κατεπείγει :— ῃ ed.

οἱ ἀπρόσεκτος ὡς ἔτυχε
Ἢν ἀφύλακτος ἐὼν, ἀλόγως
οἰκονομῇς
τὰ σὰ πάντα διοικῇς,
μηδαμῶς τὴν ὀνόμαζε
μή τι τύχην λέγε τυφλὴν, — τε ed.
τοιαύτην οὖσαν
μὴ τοίην περ ἐοῦσαν:—
τὴν φιλαργυρίαν
Ἀργυρίῳ χρῶ· ἀργυρίου φιλί-
ἀπαγόρευσον
ην δ' ἀπόειπε·
ἣν οὐδεὶς σοφὸς οὐδεὶς τίμι-
ἐθαύμασεν ἄνθρωπος
ος ἠγάσατ' ἀνήρ:—
πλούσιος σοῦ τὴν
Ἀφνειὸς γεγονὼς ψυχῆς σέο τὸν
χρῶα sed scri. κατάστασιν τῆς ψυχῆς φύλασσε
χρόα ed. recte. χαρακτῆρα τήρει:
πλοῦτον ὁ κακῶς ἔχων τῇ ψυχῇ
Ὄλβον ἔχει νοσέων γὰρ
ἔχει
πλούσιος, οὐχὶ καὶ αὐτόν:
ποτὲ διδασκάλου
50 ed. Πληγὰς ἔσθ' ὅτε μυσηπολοιο
δεχόμενος ἀπὸ
φέρων παρὰ χειρὸς,
ὑπόμεινον ἐπίπληξιν ὀργι-
τλῆθι καὶ ἐμβρίμημα χο-
ζομένου πατρὸς
ωμ- ed. λωομένοιο τοκῆος:—
ποίει σπουδαίως
Πράττε τὰ ὠφέλιμα· προσεχῶς
ἔκφευγε
δὲ φυλάσσεο κεῖνα,
ὑπάρχει
οἷς τισιν ἀμφίβολος πέλει
σοῦ κέρδους ed. ἡ τοῦ κέρδεος ἐλπίς:—
τ τινὶ ed. addit δύνασαι δωρεὰν αἰ-
Πᾶν ὃ δύνῃ δοῦναι χάριν, αἰτί-
τοῦντι
τί σε ed. ζοντι χαρίζου·
εὐεργετήσαι
αι ed. Τοὺς ἀγαθοὺς γὰρ εὖ ἔρξας,
ὑπῆρξεν ὠφέλεια
ἐν μέρει ἔπλετο κέρδους:
πρᾶγμα ὑπάρχον ἐπίφοβον συν-
Πᾶν ὅτιουν ὂν ὕποπτόν σοι, τα-
τόμως ἀπόρριπτε
χέως ἀποσείου·
εἴωθε πρότερον κατα-
ὅττι φιλεῖ τὰ πάρος ὀλίγω
φρονηθέντα βλάπτειν
-νει ed. ῥηθέντα λυμαίνειν:—
ἐὰν ἀκρατὴς ἐπιθυμία
Ἢν ἀκόλαστος ὄρεξις ἐνοχλοί-
τῆς ἀφροδίτης
εις ed. ησε κυθείρης,
χαρίζεσθαι τῷ
μὴ θέλε χρῃσεύεσθαι λαι-
λοι- ed. τῆς γαστριμαργίας τῷ φίλῳ
☿ μῷ γαστρὸς ἑταίρῳ:—
ἐπαινεῖς ἢ φανερῶς καὶ διαδήλως πρᾶγμα
Αἰνεῖς ἀμφαδίην τι καὶ ὡς κα-
ὠφέλιμον ἀγαθὸν ἢ μετὰ δοκιμασίας
-ζοις ed. λὸν δοκιμάζεις καὶ ἐπαινεῖς
σκόπει ὅρα ἵνα ὕστερον
ἄθρει μὴ τοῦτ' αὖ πάλιν,
ἢ ἀπρεπείᾳ καὶ αἰτίασῃ
εὐκολίῃ καταμέμψῃ:—

ἐν καιρῷ εὐτυχίας τῆς εὐημερίας ἢ τὴν
Εἰν εὐημερίῃ, τἀναντία πάντα — ἐν ed.
δυστυχίαν σκόπει καὶ ἔκφευγε
φυλάσσου
ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ κακῶς πράττων ἢ δυστυχῶν
ἔμπαλιν δυσπραγέων δὲ, τὰ — abest a b ed.
τὰ βελτίονα ἢ τὰ τῆς εὐτυχίας ἔλπιζε ἐλθεῖν
κρείττονα προσδόκα ἥξειν:—
ἢ μὴ παυόμενος ἢ συνεχὴς ἐπιμέλεια περὶ λό-
ἔτι ed. ἐστι ed.
Μάνθανε μὴ λήγων· μελέτη
γους καὶ σπουδὴ αὔξει πλεονάζει — ἀέξει ed.
γὰρ σοφίην ἀέξει:— — fors. μελέτη σοφ. γὰρ ἀ
ἢ πολυχρονίαις ἐπιμελείαις βρα-
Καὶ μακρῇσι τριβαῖς, ὀλί-
χεῖα γνῶσις, ἢ συνελέγη καὶ ἐκτήθη
γη σύνεσις ἐπορίσθη:—
ἢ συμμέτρως ἐπαίνει καὶ μὴ ὑπερβολικῶς
Αἴνει φειδομένως· ὃν πολλάκι
γὰρ δοκιμάζεις,
ἡ μία ἡμέρα φανερώσει σοι ποταπὸς
ἦμαρ ἐν ἐμφανίσει σοι ποῖος
τοὺς τρόπους ὑπῆρχε
τις φίλος ἦεν — εἴεν ed.
ἐντραπῇς παιδευθῆναι ἅτινα
Μὴ αἰσχυνθῇς ταῦτα μαθεῖν, ἅ- — εἰς ed.
οὐκ ἔμαθες
περ οὐ δεδάηκας
αἰσχύνη ἐστὶ γνῶναι
αἶσχος, μή τι μαθεῖν ἐθέλειν·
τὸ θέλειν μαθεῖν ἔπαινος
τὸ δ' ἐναντίον αἶνος.
ἡ ἡδονὴ μάχη καὶ φιλονεικία τῇ μέθῃ
Εὐφροσύνη καὶ ἔρις, βάκχῳ πα-
καὶ τῇ ἀφροδίτῃ συνυπάρχουσιν
φίη τε συνείσιν.
ἀφ' ὧν τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου εὐφροσύνην ἀποδέχου
ὧν τὸ μὲν, ἀσπάζου· φεύ-
τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας προστάσσω
γειν δ' ἐρίδας κέλομαί σε:—
τοὺς κατὰ τὸν θυμὸν ἐπιεικεῖς καὶ πρᾴους καὶ
Τῷ θυμῷ μαλακοὺς καὶ σιγα-
ἡσύχους ἢ ἐκφεύγειν σπούδαζε
λέους πεφύλαξο·
ἥσυχος
εὔκηλος ποταμὸς γὰρ, ἀεὶ
ἴσως βάθη κρύπτει
τάχα βένθεα κεύθει:—
ὁπηνίκα λύπῃ ἀγανακτεῖς
Εὔτ' ἂν τῇ τῶν σῶν ἄχθῃ χα-
ὦ φίλε ἢ τῇ δυστυχίᾳ
λεπῶν φίλος αἴσῃ,
ἀπόβλεψον ποῦ ed. male
βλέψον ἐς ἄλλου δυστυχίην,
καθόσον ὑπάρχει
πόσσον ἔπλετο χεῖρον: — ἔπλεο ed.
ἢ τοῖς δυναμένοις ἀποτελεσθῆναι ἢ τὴν — χεῖρα ἐπι-
Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχείρει, ἅπτε- — ἐπεχ. ἀπλ. ed.
βάλλε· ἄρχου πλησιάζειν ἢ κώπαις
σθαι γὰρ ἐρετμοῖς, διὰ ἐρετμῶν
τὸν αἰγιαλὸν ἀσφαλέστερον παρὰ ἄρμενον
θῖνα βεβαιότερον, ἢ λαῖφος — ε ed.
αἴρειν καὶ ὑψοῦν
ἐς ὕψος ἀείρειν:—
κατὰ πρόσωπον καὶ ἐνώπιον καλῷ ἢ ὑβριστικῶς
Ἀντίον ἀνδρὶ δικαίῳ, μὴ φλαυ-
καὶ ἀτίμως φιλονεικήσῃς — ὀνίσσης ed.
ρως ποτ' ἐρίσῃς·
ἢ τὰς παρὰ τὸ δίκαιον γινομένας ἢ — ἐκδικεῖ καλά-
τὰς ἀδίκους ὀργὰς γὰρ ἀ-
ξει, καὶ λίαν ἰσχυρῶς καὶ κραταιῶς ὁ θεός
μύνεται ἶφι τὸ θεῖον:—

ἢ ἀποστερηθεὶς πραγμάτων δηλονότι μὴ λυποῦ

9 Γυμνωθεὶς τῶν σῶν, μὴ ἀνιῶ·

κλαῖε

μηδ᾽ ὀλοφύρου

χαρὰν ἔχε διότι ἔτυχε

Χαῖρε δὲ μᾶλλον· ἐπεὶ συν-

κεκτῆσθαι στερηθῆναι

σ᾽ ἔσχοντ᾽ ἔβη σε ἔχειν ἀπολέσσαι:—

ὑπάρχει λύπη βαρὺ μισητὸν ἅτινα

d. ed. Ἔστι μὲν ἄλγος ἐπαχθὲς, ἅ τις

ἔχει στερηθῆναι

κέκτητ᾽ ἀποβάλλειν·

ὅμως τοιαῦτα δὴ ἅτινα τὸν

ἔμπης δ᾽ εἰσὶν, ἃ τὸν φρο-

φρόνιμον ὑπομένειν πρέπει

νέοντα φέρειν ἐπέοικεν:—

ἢ πολλοὺς τῇ σεαυτοῦ ζωῇ

Μὴ μακροὺς σαυτῷ καιροὺς βι-

τῆς ζωῆς ἢ ὑπόσχου

οτῆς καθυπίσχνοῦ·

ὥσπερ γὰρ ἕπεται δὴ οὕτω καὶ

ὡς σκιὰ σώματι γὰρ μό-

ὁ θάνατος ἀκολουθεῖ ὅπου ἐλεύσῃ

ρος ἕπεται, ἧπερ ἀφίξῃ:—

ἐξευμένιζε διὰ θυσιῶν ἀντὶ τοῦ κα-

ταλίπε

θυέεσσι ed. Ἱλάσκου θύεσσι θεόν· λίπε

τὸν βοῦν χάριν τοῦ ἀροτριασμοῦ, ἵ-

μόσχον ἀροτρῷ. να κάμῃς

αὐτὸν ἢ τὸν θεὸν ἵλεων ποιῆσαι καὶ ζῇς

μὴ δέ μιν εὐμενίσαι δοκεῖ,

ὑπολάμβανε δι᾽ αἵ- αις ed.

ματος καὶ διὰ τῶν αἵματι καὶ σφαγίοισιν:—

σφαττομένων ζώων. χώραν ἢ τῇ δυνάμει καὶ ἀνδρείᾳ

παράσχε

Δὸς τόπον ἠνορέηφι τύχης· καὶ

ὑποτάγηθι κακόν τι παθὼν

ὑπεῖκε ed. ὕπεικε κακωθείς·

ἥτις ἐδυνήθη βλάψαι δυνηθείη

ἥτε γὰρ ἔσχε λυμῆναι, σχοίη

ὠφελῆσαι

ὀνῆ— ed. καὶ ποτ᾽ ὀνῖναι:—

ἐάν ποτε σφαλήσῃ

Εἴ ποθ᾽ ἁμαρτήσεις, παίδευε σὺ

μετὰ ταῦτα

σαυτὸν ἔπειτα·

ἢ αἱ ἁμαρτίαι καὶ ἰώμενα

Τραύματα γὰρ θεραπευό-

δι᾽ ὀδύνης πόνου θεραπεύει

μεν, ed. μεν, ἀλγεσιν ἄλγος ἀκεῖται:—

ἀγάπην

ed.

Μὴ πουλυχρονίοιο φίλου φιλί-

ἀπόρριπτε

ην ἀποσείου

τὰς γνώμας μετέβαλε

κἀκεῖ— ed. ἤθεα κεῖνος ἄμειψε; σὺ

ἐνθυμοῦ ἢ ἐλεέων ἐνεχύρων

μέμνησο μνώεο τῶν πρὶν ὁμήρων:—

τῶν πρὶν ἐ- ὕπαρχε ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ ἡδύς

κείνου. ed. Ἴσθ᾽ ἐν προστασίῃ χαρίεις· ἵνα

λίαν ἠγαπημένος ὑπάρχῃς

φίλτερος εἴης·

καὶ οὐ μὴ ἐκπωσίσε τῆς ἐξουσίας

τῇ ἀρχῇ ed. Καὶ μὴ φῶσί σε τῆς ἀρχῆς

φθορέα ὀλεθριώτατον

ὀλετῆρα κάκιστον:—

σκόπει ἐν ὑποψίᾳ καὶ ὑπολήψει κακοῦ τινος

Φράζεο μή ποθ᾽ ὕποπτος ἐὼν,

διηνεκῶς, ἢ κατεγνωσμένος ἄτιμος

αἰεὶ ἄθλιος εἴης· ὑπάρχῃς

ἢ τοῖς ἐπιφόβοις ἢ τοῖς ἐν ὑπολήψει κακοῦ οὖσι

δειλοῖς γὰρ καὶ ὑπόπτοις,

βελτίων ὁ θάνατος, ἢ ἡ ζωή

λωΐτερος μόρος, ἢ ζῆν:—

ἢ ἀγοράσῃς χάριν σεαυτοῦ δούλους πρὸς

Ἢν ὠνήσῃ σαυτῷ δμῶας πρὸς

δουλοσύνην καὶ ἐπιμέλειαν τῶν σῶν

θεραπείην,

αὐτοὺς ὀνομάζῃς

σφᾶς τε καλῇς δούλους, εἷς ed.

καὶ ἀνθ. ὑπάρχοντας γίνωσκε

κἀνθρώπους ὄντας ἐπίσω:—

λαβεῖν σπούδασον ταχέως ἀφορμὴν

Ἅρπασον αἶψα λαβὴν τὴν

ἀντὶ τοῦ πρῶτον, ἐρχομένην

πρωτίστως ἐπιοῦσαν·

ἢ σπούδαζε καταλαβεῖν ὀπισθόρμητος ἐκεῖνα

Μὴ δὲ δίωκε παλίνδρομος,

τὰ πράγματα δὴ ὡς εὐτελῆ ἀπεστράφης.

ἔμπροσθεν

ὧν πάρος ἐξαθερίσσας:— ἣν ed. ἐρίσας ed.

ἐπιφραίνου

Μὴ ἐπίχαιρε κακῶν θανάτοις

ὦ φίλε, ἢ ἀθρόως καὶ αἰφνιδίως

φίλος, ἐξαπιναίοις· ἐρχομένοις

οἱ ἀγαθοὶ ἀποθνήσκουσι

Ὅττι καὶ ἐσθλοὶ θνήσκουσ᾽

τῆς πολιτείας ἀμέτοχος, ἀσχημοσύνης

ὧν βίος ἄμμορος αἴσχους:—

ἐνδεὴς πραγμάτων ὑπάρχων κεκτημένος, ἢ κατὰ τὸ κάλλος ἐξ-

Πτωχὸς ἐὼν καὶ ἔχων κάλλει ὂν ed.

ἄκουσαν σύνοικον

περίπτυσσον ἄκοιτιν,

ἢ ὑποκρινόμενον ἢ δόλερον

πλαττόμενον φιλίην κα-

ἐπίβουλον παντελῶς, ἔκφευγε

κὸν ἐχθρὸν πάγχυ φυλάσσου:—

ἢ κατὰ τύχην ἐγένετο χρόνον δὴ

Εἰ συνέβη σε μαθεῖν μικρὸν

ἐπιμελησάμενον μαθήματα δὴ

ἐσπουδακότα πολλά,

ἢ σπούδαζε καὶ ἐπιμελοῦ περισσότερον

σπεῦδε μαθεῖν καὶ πλείο-

ἀπόφευγε τὴν ῥαθυμίαν

ita et ed.

να· φεῦγε τὴν ἀμελείαν:— ^ forsan add. δὲ

μέμψῃ, στιχοπλοκήσαντα

Θαυμάσσεις ἐπέεσσι στιχουρ-

ἢ ἐστενωμένοις

γήσαντά με γυμνοῖς·

ἢ τὸ ἐστενωμένως γράφειν ποιεῖ

Τοῦτο δὲ νοῦ βραχύτης δρᾷ , abest ab ed.

ὁμοῦ δύο συνεζευγμένα ἢ ἡ βραχύτης τοῦ νοῦ ποιήσασα.

συν δύο ταῦτα τιθεῖσα:—

Sequebatur in eodem manuscripto.

Κεφάλαια ἠθικὰ καὶ διδασκαλι-
κὰ, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πα-
τρὸς ἡμῶν Νείλου· ἐπάρχου χρημα-
τίσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει,
μεγάλου φιλοσόφου, καὶ ἀσκητοῦ
γνωστικωτάτου. ἐν μέτρῳ ἡρωε-
λεγείῳ συντεθέντα.

Pag. 8 ad hoc signum ☿ hæc sunt inserenda, quæ in Ms deerant.

Ἣν προκέηται θηρία πάντα ἔχειν
διὰ δείμων.
ὃν κέλομαι τρομέειν σὲ τὸν
ἄνθρωπον περὶ πάντων.

Εἰ σθένος εὐπάλαμον σέο τὸν χρόα
περιφράττει.
σπεῦδε καὶ εὐφρονέειν, ὡς
γὰρ δόξεις ἀνδρεῖος.

Συμμαχίην παρὰ γνωστῶν αἰτεῖν,
εἴ ποτε κάμνῃς.
πιστοῦ γὰρ φίλου ἰητὴρ προ-
φερέστερος οὐδείς.

Εἰ σὺ πταίων, τί θνήσκει σου ἐκεῖ-
τι τὸ θῦμα;
ἀφραδὲς ἐν ἑτέρου μόρῳ
ἔλπεσθαι σωθῆναι.

Εὖτ' ἂν ἑταῖρον ἢ αὖ πιστὸν φίλον,
ὦ φίλε δίζῃ,
οὐχὶ τύχῃ μερόπων· ὁ βίος
δ' ἰχνευτέος ἴτω.

Χρῶ τοῖς κερδηθεῖσι φιλοκερδὲς ὄ-
νομα φεύγων.
τίπτ' ὄφελος πλούτου, εἰ
πλουτεῖς αἰὲν ἀπαιτῶν.

Τίμιον εἰ φήμην ἐθέλεις βιόων
προφυλάσσειν,
σπεῦδε φυγεῖν κραδίηθεν
κακὰς τέρψεις βιότοιο.

Ἀρτίφρων τελέθων νόϊ, μὴ χλεύ-
αζε γεραιόν.
πάντεσι γὰρ πολιοῖς παίδων
φρένες εἰσὶ νεογνῶν.

Καὶ τέχνην μάθε, ὅτι τύχης τρο-
χαλῶς ἀπιούσης,
τέχνη μίμνει, καὶ μερόπων
βίον οὐκ ἀπολείπει.

Φράζεο πάντα σιωπῇ, τίπτε
λέγουσιν ἕκαστοι.
ἤθεα γὰρ μερόπων γυμνοῖ
λόγος, ἠδὲ καλύπτει.

Ἄσκει σὴν τέχνην, καίπερ τὴν δ'
ἐκμελετήσας·
ὡς μελέτη γὰρ νῷ· τῶς
χερσὶν ἐθισμὸς ἀρήγει.

Μή ποτ' ἐπερχομένης ὥρης ἐμπά-
ζεο πότμου.
οὐ γὰρ δείδιεν οἶτον ὃς εἶδε
βίον διαπέζειν. Scrib. διαπαίζειν.

Μάνθανε πρῶτον πρὸς εἰδότος αὖ-
δὲ σόφιζ' ἀδιδάκτους.
τῶν ἀγαθῶν, διὰ γὰρ δόσι-
μον τελέθει τὸ δίδαγμα.

Τόσσον πίν' ὅσσον δύνῃ, ἢν ἐ-
θέλῃς ὑγιαίνειν.
πᾶσα γὰρ οὖν σπατάλη
δεινῆς νόσου ἐστὶν ἀφορμή.

Αἰνεῖς ἀμφαδίην etc.